"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଆତ୍ମିକ ଡାକ୍ତର ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ-ଯୋଗ ରୂପକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଔଷଧ ଖୁଆଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆତ୍ମାର ଔଷଧକୁ ପରସ୍ପରକୁ ଖୁଆଇ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତିଥ୍ୟ କରିଚାଲ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବିଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ନେବା ପାଇଁ ତୁମକୁ କେଉଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ ? ଯାହାକୁ ବହୁତ ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ ?

ଉତ୍ତର:- ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଅକାଳ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ଭାଇକୁ ଦେଖିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭାଇ-ଭାଇ ମନେ କରି ଜ୍ଞାନ ଦିଅ । ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ । ଏହି ଅଭ୍ୟାସକୁ ପକ୍କା କର ତେବେ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ମିଳିଯିବ । ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ଶରୀରର ଅଭିମାନ ତୁଟିଯିବ, ମାୟାରେ ତୋଫାନ ବା ଖରାପ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଆସିବ ନାହିଁ । ତୁମ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଜ୍ଞାନର ତୀର ଲାଗିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେଲାବାଲା ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆସି ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ଅଛି । ବିଚରା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ କିଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ କିପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଗଲଣି । ଏହା ଜ୍ଞାନର ସାକାରିନ୍ ଅଟେ । ସାକାରିନର ଗୋଟିଏ ବୁନ୍ଦା ମଧ୍ୟ କେତେ ମିଠା ହୋଇଥାଏ । ସେହିଭଳି ଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ହେଲା ମନମନାଭବ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ଆମକୁ ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମର ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବାପାଇଁ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । କଥାରେ ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି ଖୁସି ଭଳି ଭୋଜନ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଖୁସି ମଉଜରେ ରହିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯେପରି ଖୋରାକ ସମାନ ହୋଇଥାଏ । ୨୧ ଜନ୍ମ ମଉଜରେ ରହିବାର ଏହା ଜବରଦସ୍ତ ଖୋରକ ଅଟେ । ତେବେ ତୁମେ ଏହି ଖୋରାକ ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁଆଇ ଚାଲ । ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଆତିଥ୍ୟ କରୁଛ । କାହାକୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବା— ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ହସ-କୌତୁକ । ମିଠା ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଜୀବନମୁକ୍ତିର ଖୋରାକ ମିଳୁଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭାରତ ଜୀବନମୁକ୍ତ, ପବିତ୍ର ଥିଲା । ବାବା ଆମକୁ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସୌଭାଗ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତ ଗାୟନ ରହିଛି ଯେ ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ ବିଷୟରେ ଯଦି ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଗୋପ-ଗୋପୀମାନଙ୍କୁ ପଚାର । ତେବେ ଏହା ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଖୁରାକ ଅଟେ ଏବଂ ଏହି ଖୁରାକ ଏକମାତ୍ର ଆତ୍ମିକ ସର୍ଜନଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ରହିଛି । ଆଉ କାହାକୁ ବି ଏହି ଖୁରାକ ବିଷୟରେ ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ପିଲାମାନେ ତୁମ ପାଇଁ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗର ଉପହାର ନେଇ ଆସିଛି, ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିର ଏହି ଉପହାର ମୋ ପାଖରେ ହିଁ ଅଛି । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ମୁଁ ହିଁ ଆସି ତୁମକୁ ଏହି ଉପହାର ଦେଉଛି । ପୁଣି ରାବଣ ତୁମଠାରୁ ଏହାକୁ ଛଡାଇ ନେଉଛି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର କେତେ ଖୁସିର ନିଶା ଚଢିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମର ଏକମାତ୍ର ବାବା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସତ୍ୟ ସତଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ଆମକୁ ସାଥୀରେ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜତ୍ୱ ମିଳୁଛି, ଏହା କ'ଣ କମ୍ କଥା! ତେଣୁ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମର ଏହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଜୀବନ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଅଟେ । ଏହା ହେଉଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଗାୟନ । ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସର୍ବଦା ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବ । ଦୁନିଆ ଏକଥା ଜାଣିନାହିଁ ଯେ ପ୍ରକୃତ ସୁଖ କେତେବେଳେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ ତ ସତ୍ୟଯୁଗର ଜ୍ଞାନ ହିଁ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଖୁସି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ପୁରୁଣା ତମୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆରେ ଖୁସି କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା! ଏଠାରେ ତ ସମସ୍ତେ ତ୍ରାହି-ତ୍ରାହି କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହା କେତେ ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ ଅଟେ ।

ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ସହଜ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ମଧ୍ୟ ପଦ୍ମଫୁଲ ସମାନ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ତେଣୁ କର୍ମ-ଧନ୍ଦା ଆଦି କରି ମଧ୍ୟ ମୋତେ ମନେ ପକାଉଥାଅ । ଯେପରି ପ୍ରେମିକ ଏବଂ ପ୍ରେମିକା ପରସ୍ପରରୁ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି ନା, ସିଏ ତା'ର ପ୍ରେମିକା, ଇଏ ତା'ର ପ୍ରେମିକ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ଏଠାରେ ସେ କଥା ନାହିଁ, ଏଠାରେ ତ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେମିକଙ୍କର ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପ୍ରେମିକା ହୋଇ ରହୁଛ । ବାବା ତୁମର ପ୍ରେମିକା ହେଉନାହାଁନ୍ତି । ସେହି ପ୍ରେମିକ ଏଠାକୁ ଆସନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ କେତେ ମନେ ପକାଇ ଆସୁଛ । ଯେତେବେଳେ ଦୁଃଖ ଅଧିକ ହେଉଛି ସେତେବେଳ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ

ସ୍ମରଣ କରୁଛ । ସେଥିପାଇଁ ତ ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ସ୍ମରଣ କରିଥା'ନ୍ତି, ସୁଖରେ କେହି କରିନଥା'ନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବାବା ମଧ୍ୟ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ତ ମାୟା ମଧ୍ୟ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଯିଏକି ଦିନକୁ ଦିନ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ତା'ସହିତ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କର ତେବେ ତୁମେ ଏହିଭଳି (ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ) ହୋଇଯିବ । ଏହି ପାଠପଢାର ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । କେବଳ ବାବା ହିଁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନ କରିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସିଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରିବା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ଅନେକ ଜନ୍ମର ପାପ କଟିଯିବ । ସମସ୍ତେ ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ତ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା, ସୁଖକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଥିଲା ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ସୁଖୀ ଥିଲେ । ଏବେ ବାବା ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ, ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ମନେ ପକାଉଥାଅ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହେଉଛି ସଂଗମଯୁଗ, ନାଉରିଆ ତୁମକୁ ଏପାରିରୁ ଆରପାରିକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । କେବଳ ଗୋଟିଏ ଡଙ୍ଗା ନୁହେଁ, ସାରା ଦୁନିଆ ହିଁ ଯେପରି ଏକ ବଡ ଜାହାଜ ଅଟେ, ଏହାକୁ କୂଳରେ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ ।

ଏବେ ତୁମେ ମିଠା ପିଲାମାନେ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ତୁମପାଇଁ ତ ସର୍ବଦା ଖୁସି ହିଁ ଖୁସି ରହିଛି । ଅବିନାଶୀ ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ବାଃ ଏଭଳି କଥା ନା କେବେ ଶୁଣିଛ, ନା ପଢିଛ । ଭଗବାନୁବାଚ ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି ତେଣୁ ତୁମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଶିଖିବା ଦରକାର ନା । ତେବେ ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧାରଣ କରିବା ଦରକାର ଏବଂ ଭଲ ଭାବରେ ପଢିବା ଦରକାର । ପାଠପଢାରେ ତ କ୍ରମାନୁସାରେ ହିଁ ରହିଥା'ନ୍ତି । ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଦରକାର— ମୁଁ ଉତ୍ତମ, ମଧ୍ୟମ ବା କନିଷ୍ଟ ଅଟେ ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଦେଖ ମୁଁ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଛି ? ମୁଁ ଆତ୍ମିକ ସେବା କରୁଛି ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ, ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ମୁଁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଛି, ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ ସେବା କରୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ତ ଏହି ରଥ ନେଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଏହାଙ୍କର ରଥ ବେମାର ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଏହାଙ୍କର ଶରୀରରେ ବସି ମୁରଲୀ ଲେଖିଥାଏ, ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ତ ମୁଁ କହିପାରିବି ନାହିଁ ତେଣୁ ଲେଖି ଦେଇଥାଏ, ଯେମିତି ପିଲାମାନଙ୍କର ମୁରଲୀ ବନ୍ଦ ନ ହେଉ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେବାରେ ଅଛି ନା, ଏହା ହେଲା ଆତ୍ମିକ ସେବା ।

ବାବା ମିଠା-ମିଠା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ସେବାରେ ଲାଗିଯାଅ । ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ବାବା ହିଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମହାବୀର କୁହାଯାଇଥାଏ । ଦେଖାଯାଇଥାଏ ନା କିଏ ମହାବୀର ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଲା ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଆତ୍ମା ଭାଇକୁ ଦେଖ, ଏହି ଶରୀରକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଅ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଏହି ଶରୀରକୁ ଦେଖୁନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖୁଛି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ । ଆତ୍ମା ଶରୀର ବିନା କେବେ ବି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶରୀରର ଆଧାର ନେଇ ଆସିଛି । ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆତ୍ମା ପାଠ ପଢିପାରିବ । ଏହି ଅକାଳ ସିଂହାସନ ହିଁ ହେଉଛି ବାବାଙ୍କର ବସିବା ସ୍ଥାନ । ଆତ୍ମା ଅକାଳମୂରତ ଅଟେ ନା । ଆତ୍ମା କେବେ ବି ଛୋଟ ବଡ ହୋଇନଥାଏ । ଶରୀର ଛୋଟ ବଡ ହୋଇଥାଏ । ଯେତେ ବି ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କର ରହିବାର ସ୍ଥାନ ଏହି ଭ୍ରୁକୁଟୀର ମଧ୍ୟ ଭାଗ ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଶରୀର ତ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ କାହାର ଭ୍ରୁକୁଟୀ ସିଂହାସନ ପୁରୁଷର ତ କାହାର ସ୍ତ୍ରୀର, ଆଉ କାହାର ପୁଣି ଛୋଟ ପିଲାର ହୋଇଥାଏ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟାୟାମ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ କାହା ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛ ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କର, ଆମେ ଆତ୍ମା ଅମୁକ ଭାଇ ସହିତ କଥା ହେଉଛୁ । ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ, ସୁନାରେ ଖାଦ ମିଶିଲେ ସୁନାର ମୂଲ୍ୟ କମ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସେହିପରି ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କଠାରେ ମଧ୍ୟ କଳଙ୍କି ଲାଗିଯାଇଛି ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମୂଲ୍ୟହୀନ ହୋଇଯାଇଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣି ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି, ସେହି ନେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ନିଜର ଆତ୍ମା ଭାଇକୁ ଦେଖ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇକୁ ଦେଖୁଛି, ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦ୍ୱାରା କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ କେବେ ବି ଚଞ୍ଚଳ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ନେଇ, ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବାର ଅଛି ତେବେ ଏହି ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆତ୍ମା ଭାଇ ଭାବି ଜ୍ଞାନ ଦିଅ ତେବେ ତୁମର ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ପକ୍କା ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରକୃତରେ ଭାଇ ଭାଇ ଅଟ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଉପରୁ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉପରୁ ଆସିଛ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାହାସ ଦେଉଛନ୍ତି । ହିମ୍ମତେ ମର୍ଦା.... ତେବେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ— ମୁଁ ଆତ୍ମା ଭାଇକୁ ପାଠ ପଢାଉଛି । ତେବେ ଆତ୍ମା ହିଁ ପାଠ ପଢୁଛି ନା । ଏହାକୁ ହିଁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଉଛି, ଯାହାକି ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ମିଳୁଛି । ସଂଗମଯୁଗରେ ବାବା ଆସି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କର । ତୁମେ ଅଶରୀରୀ ହୋଇ ଆସିଥିଲ ପୁଣି ଏଠାରେ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଅଭିନୟ କରୁଛ । ଏବେ ପୁଣି ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଭାଇ-ଭାଇର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ଏହି ପରିଶ୍ରମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆମକୁ ନିଜକୁ ହିଁ ଏହି ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଦାନପୁଣ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଘରୁ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଆତ୍ମ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ ତେବେ ଭଲ ଭାବରେ ତୀର ଲାଗିବ । ଏହି ଶକ୍ତି ତୁମକୁ ଭରିବାକୁ ପଡିବ । ପରିଶ୍ରମ କରିବ ତେବେ ଯାଇ ତ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ ନା । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଫଳ ଦେବା ପାଇଁ ତେଣୁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ ନା । ଏଥିରେ କିଛି ସହନ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ ।

ଯଦି କେହି ଓଲଟା ସିଧା କଥା କହୁଛନ୍ତି ତେବେ ତୁମେ ଚୁପ୍ ରୁହ, ଯଦି ତୁମେ ଚୁପ୍ ରହିଯିବ ତେବେ ଅନ୍ୟମାନେ କ'ଣ କହିବେ ? ଦୁଇ ହାତରେ ହିଁ ତାଳି ବାଜିଥାଏ । ଜଣେ ଯଦି ମୁଖର ତାଳି ବଜାଇଲା, ଆଉ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଚୁପ୍ ରହିଲା ତେବେ ସିଏ ସ୍ୱତଃ ଚୁପ୍ ହୋଇଯିବ । ତାଳିରେ ତାଳି ମିଶିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଶବ୍ଦ ହୋଇଥାଏ ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ପରସ୍ପରର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ଯଦି ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ତୁମେ କେବଳ ଆତ୍ମା ଭାଇମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ଦେଖ, ଆତ୍ମା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦିଅ । ଯୋଗ କରାଇବା ସମୟରେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଯଦି ଆତ୍ମା ଭାଇକୁ ଦେଖିବ ତେବେ ଭଲ ସେବା ହେବ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ, ସବୁ ଆତ୍ମା ଭାଇମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଆତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଥରେ ମାତ୍ର ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହିଁ ମିଳୁଅଛି । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ ପୁଣି ଦେବତା ହେବ । ତେଣୁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗକୁ ଛାଡିବାର ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ପାରି କିପରି ହେବ! ଡେଇଁଯିବ କି! ତେବେ ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସଂଗମଯୁଗ ଅଟେ । ପିଲାମାନେ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରାରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ତୁମର ହିଁ ଫାଇଦାର କଥା ଅଟେ । ବାବାଙ୍କର ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି, ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଦେଖୁଛି । ମନୁଷ୍ୟ-ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ କଥା ହେବା ସମୟରେ ତାଙ୍କର ମୁହଁକୁ ଦେଖିଥା'ନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଆତ୍ମା ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛ ତେଣୁ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ଯଦିଓ ତୁମେ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଶରୀରର ଅଭିମାନକୁ ଛାଡିବାକୁ ହେବ । ତୁମର ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି ଯେ ପରମାତ୍ମା ପିତା ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛି, ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଛୁ । ତାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣୁଛୁ,ଏହାକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନର ନେଣ-ଦେଣ କୁହାଯାଉଛି, ଏହି ନେଣ-ଦେଣ ଆତ୍ମାର ଆତ୍ମା ସହିତ ହିଁ ଚାଲିଛି । ଆତ୍ମା ଭିତରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ତେଣୁ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆତ୍ମା ଭିତରେ ହିଁ ଅଛି । ଏହା ଯେପରି ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗର ଶକ୍ତି ଅଟେ । ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଯାହାକୁ ବି ବୁଝାଇବ ତେବେ ତାକୁ ତୀର ଲାଗିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଅଭ୍ୟାସ କରି ଦେଖ ତୀର ଲାଗୁଛି ନା ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ନୂଆ ପ୍ରକାରର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଶରୀରର ଅଭିମାନ ତୁଟିଯିବ, ମାୟାର ତୋଫାନ କମ୍ ଆସିବ, ଖରାପ ସଂକଳ୍ପ ଆସିବ ନାହିଁ । ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ଆମେ ଆତ୍ମା ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଉଛୁ, ଏବେ ନାଟକ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇ, ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ଏହା କେତେ ସହଜ କଥା ଅଟେ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେବା ମଧ୍ୟ ମୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ, ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ୫ ହଜାର ବର୍ଷରେ ଥରେ ମୋତେ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ବନ୍ଧା ହୋଇ ରହିଛି । ମୁଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଉଛି ଯେ ମିଠେ ବଚ୍ଚେ ତୁମେ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରାରେ ରୁହ ତେବେ ତୁମର ଅନ୍ତିମ ମତି ଅନୁସାରେ ଗତି ହୋଇଯିବ । ଏହା ହେଉଛି ଅନ୍ତିମ ସମୟ । ତେଣୁ ତୁମେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ସଦଗତି ହୋଇଯିବ । ଏହି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ଶିକ୍ଷା ଥରେ ମାତ୍ର ତୁମକୁ ମିଳୁଅଛି, ଏହା କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ବାବା ୱାଣ୍ଡରଫୁଲ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ୱାଣ୍ଡରଫୁଲ ଅଟେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆଉ କେହି ବି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଘରକୁ ଫେରିବାର ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରିଚାଲ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଆତ୍ମା ଭାଇକୁ ଜ୍ଞାନ ଦିଅ । ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇକୁ ଦେଖ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ବଡ ପରିଶ୍ରମ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଯେପରି ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ସେହିପରି ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରି ଆତ୍ମିକ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲି ଖୁସି ରୂପକ ଭୋଜନ ନିଜେ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଯଦି କେହି ତୁମକୁ ଓଲଟା-ସିଧା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ତୁମକୁ ଚୁପ୍ ରହିବାକୁ ହେବ । ମୁଖର ତାଳି ନବଜାଇ ସବୁ କିଛି ସହନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଶାନ୍ତିର ଯନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ମାୟାକୁ ଦୂରରୁ ଚିହ୍ନି ଘଉଡାଇ ଦେଉଥିବା ମାୟାଜିତ୍ ହୁଅ ।

ମାୟା ତ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବ କିନ୍ତୁ ମାୟାର କାମ ହେଲା ଆସିବା ଏବଂ ତୁମର ନାମ ହେଲା ତା'କୁ ଦୁରରୁ ଘଉଡାଇ ଦେବା । ମାୟା ଆସି ତୁମକୁ ହଲଚଲ୍ କରିବ, ତା' ପରେ ତୁମେ ତାକୁ ଘଉଡାଇବ, ଏଥିରେ ତ ସମୟ ନଷ୍ଟ ହେଲା ସେଥିପାଇଁ ଶାନ୍ତିର ଯନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ତାକୁ ଦୂରରୁ ହିଁ ଚିହ୍ନିଯାଅ ଯେ ଇଏ ହେଉଛି ମାୟା । ତା'କୁ ଆସିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ । ଯଦି ଭାବୁଛ କ'ଣ କରିବି, କିପରି କରିବି, ଏବେ ତ ମୁଁ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟେ.... ଏତେ ଏପରି ଭାବିବା ମଧ୍ୟ ମାୟାର ଆତିଥ୍ୟ କରିବା । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତୁମେ ଦୁଃଖୀ ହେଉଛ, ସେଥିପାଇଁ ଦୂରରୁ ହିଁ ଚିହ୍ନି ଯାଅ ଏବଂ ଘଉଡାଇ ଦିଅ ତେବେ ମାୟାଜିତ୍ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ରେଖାକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବ ତେବେ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରର ରେଖାଗୁଡିକ ସୁପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***

ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ପୁରୁଷାର୍ଥ:-

ଯେପରି ବୃକ୍ଷର ରଚୟିତା ବୀଜ ବୃକ୍ଷର ଅନ୍ତିମ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପରକୁ ଆସିଯାଏ, ସେହିପରି ତୁମେ ବେହଦର ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ଉପରେ ଛିଡା ହୋଇଥିବାର ଅନୁଭବ କର, ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ମାଷ୍ଟର ବୀଜରୂପ ହୋଇ ଶକ୍ତିର, ଗୁଣର, ଶୁଭଭାବନା-ଶୁଭକାମନାର, ସ୍ନେହର, ସହଯୋଗର କିରଣ ବିଚ୍ଛୁରିତ କର ।